

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Cadena de Cort, núm. 11.—PALMA.

¡COVARTS!

ALA gent ferm! Deu mos n' alliber! covarts y poruchs per tot fan nosa, sols no serveixen per res, en no esser d'embarás: fan més mal que ses orugues, més tala qu' un esbart de llegosts y més matx qu' una mestralada; basta qu' estiga en mans seves un Poble, per gran y potent que siga, per fer uy y fondresé com una candela qui crema capavall: d'ells no 'n resa l'Historia y si qualque pich ne fa menció, es sols per escarnirlos o per estampar demunt son front una senya d'ignominia y de afronta. Ara d'homos valents, d'homos braus y de coratge, Deu mos ne do! per tot son ben rebuts, allá ahont son fan vasa: per ells no hi ha empresa que los siga soberga, per tot los basta cor, y axí pujan fins al cim de la muntanya esquerpa de la gloria: bastan un grapat per alsar y fer gran un Poble, maldament l'aufech el jou tiránich de gents externes o hajan arribat a faltarli un Rey que 'l govern, un exèrcit que 'l defens o un homo de seny que que li vulgui be: de les seves gestes y proeses n' están plenes les Histories y 'n viu la Tradició, que, cantant, cantant les dexa a una altra generació y enjoyades per la fantasia popular, son el tresor més escullit de la seva poesia.

En parlar de valents y de covarts par qu' hajam d' alenar dins la fumassa de la pólvora. sentir retronar els canons o veure lluir espases nues, caramulls de morts y ferits; tots els horrors de la guerra... o al manco qualcú posat en greus perills o devant temors gran, de coses desconegudes y misterioses. Y es ver que no més trobám covarts y valents entre els qui combaten, dins camps de guerra? No, de cap manera; de valents ne trobam poch, es ver, porque ja 's cosa sabuda, tot lo bo escassetja; ni 'n pren com ab les pedres precioses, que no 'n troban per hont se vulla: emperò de covarts ni ha per tot arreu, que lo dolent sobra, les males herbes no importa conrarles, per tot s'en crián a ferfellons.

Donem una ullada a nostra vida: per cumplir nostres devers, per aguantarmos com una roca en mitx de mar y no permetre que mos ne duga la corrent, per sostenir nostres conviccions y obrar

sempre, cost lo que cost, segons conciença, no necessitam prou valentia y coratge? ahont son entre noltros els *caràcters* cencers? no veym ben sovint canyes tan fluxes qu' un embatol les vincla fins a ferles besar la terra, fulles seques qu' el vent axeca y, juguetetjant ab elles, lluny l's torna dexar malmeses dins el fanch o la polsaguera del camí 'n real del vici y de les passions?

Si motetjám de *covart* al qui no li basta cor per posar son pit núu devant la bala traydora, o 'l tall de l'espasa cruel, qué será aquell malanat que sent atacar sa Relligió devallada del cel, fer befa de les lleys d'una moral la més pura y santa de totes, escarnir la dignitat més alta y maravellosa y per por d'una mitja-rialla escarnidora, per no ferse ridícul, per temor del *que dirán*, no s'atreveix a mostrar cara, no te una paraula de defensa y calla o fa mansballetes y Deu vulla que també ell no ajudi a envilir lo més noble, a fer befa de lo més sant, a riurerse de lo més sagrat!... Si anomenám *poruch* al qui no gosa jugar sa vida en mitx de la mar inmensa, dins una closca d'ou, que prest trossetjarán les ones enfurides si les sempentetja la ventada, que prest engolirán les aygues, si bramulant obren sa gola, avench sens fons... que li direm al desdixat que prou comprén lo que deu fer, be sent la conciença que criada enutjada, que protesta l'honradés; y aufega la conciença, passa per demunt lleys, trenca drets, ne fa benes de l'honradés per no tenir un mancap, per no sufrir un perjuy, o per no perdre una amistat *profitosa*?... Si sagellam ab la marca de *traydor* al qui devant la mort pert tot coratge y sens ventar l'espasa o desparar el fusell, es dexa lligar y junyir devall el jou ignominiós de l'esclavitut? trobarem una marca prou afrontosa per estampar demunt aquells cors mesquins, que quant senten axecarse les passions o'l cant ensiador de la tentació, mans fentes, lluny de combatre, del tot si donen y no hi ha pler que no vulgan tastar, camp florit que no'n vulgan cul·llir poncelles?

¿No 's ver que ho son molts els covarts? no 's més clar que la llum del mitx día que per esser homos de bé, per dur una vida cristiana, es precis tenir coratge, esser valents, tenir, ab una paraula, la *fortalesa cristiana*? Tots forem armats cavallers de Cristo, quant demunt el front mos hi senyaren la creu en la Confirmació, puix es

un combat nostra vida demunt la terra y hem de guerretjar y vencer les batalles del Senyor, que la pau dels cristians, diu S. Ciprià, te sos llorers y paumès, ses coronas de victoria y sols aquell qui corre ab esforços pot atenyer la joya.

Aquesta *fortalesa cristiana*, que tanta fretura en tenim, ahont la trobarem, qui la mos donará? Ben clar ho mostra el misteri de que mos parla l' Evangeli d' avuy. El dia de Cincogema estaven tots plegats dins el Cenacle els Apòstols ab la Verge Santíssima y els bons dexebles, pregant a Deu y de cop sentiren com una ventada forta que prest va omplir tota la casa y veren coma llengues de foch que 's posaven demunt ells: era lo Esperit Sant qu' ab aquesta figura reposava dins sos cors. Plens d'aquest sant Esperit aquells mateixos Apòstols, abans tan durs d'enteniment, tan poruchs que devant el perill fugian y dexavan tot solet a son Bon Mestre; el mateix S. Pere, tan covart que per temor d'una criada renegava de Cristo, ara surten encoretjats, ben resoltos, devant un estol inmens de judio de tota casta, confesan a Cristo: Sant Pere los repren y les fa càrrech de la sanch del Just, del Mesies tan esperat, qu' ells mateixos havian escampada demunt el Calvari y se convertexen a milenars, puix grechs y judio, romans y asiatichs, els de Creta y de l' Arabia, meravellats los senten parlar cadascú ab sa llengua: ja res los fa por: perills, amenasses, torments, la mort mateixa entre dolors vius y martiris cruels, par que fassen creixer encara son esforços y valentia: aquelles ovelletes porugues han tornades braus lleons.

Vat aquí, idò, ahont trobarem la fortaleza cristiana; es un *do* de l' Esperit Sant; ell la mos dará; emperò es precis pregar a Deu, demanarley dins el Cenacle com els Apòstols: sols lo rebrán aquells qui s' acostin a l' altar sant y ab fervor y devoció esperin la seva venguda: es precis estimar a Deu y observar sa Lley santa; «Si qualcú m' estima y serva els meus manaments, deya el Bon Jesús als Apòstols quant los prometia l' Esperit Sant, Nolros també l' estimarem y anirem cap a ell y dins son cor hi pendrem estatge.» Escoltem avuy la veu misteriosa del Sant Esperit, les seves inspiracions y quedarà ple de claror del cel nostron enteniment, ple de *fortalesa* nostre cor; serem com àguiles valentíssimes els qui ara som *aucellets covarts!*

MOSSEN SEGISMÓN.

SANTS Y FESTES

DE LA PRESENT SETMANA

- Día 4. Dilluns.—S. Francesch Caracciolo fund.
 Día 5. Dimars.—S. Pacífich conf.
 Día 6. Dimecres.—S. Norberto bisbe. (*Témpora.*)
 Día 7. Dijous.—S. Pere y companys mrs.
 Día 8. Divenres.—S. Victorino conf. (*Témpora.*)
 Día 9. Dissapte.—Sants Primo y Salustiano conf. (*Témpora.*)
 Día 10. ✕ Diumenge I.—La Santíssima Trinidad

NOTA.—Amb aquest número repartim als nostros abonats, el 11 de BROTS D'ORTIGA.

CIUTAT MALSANA

Laboro, as, are.

I

MOLT s' han ocupat, els senyors Sociys del Col·legi Mèdich Farmacèutich de Palma de lo que pertoca á sa salubridat; en son testimonis els discursos, memories y conferencies que, desde fa estona, escriuen, llegeixen y estampan, honrant sa respectable societat. No citarém els noms de tan laboriosos professors del art de curar, ni els temes per ells meteixos estudiats; qui s' en vulga enterar que repás la *Revista Balear de Ciencias mèdicas*. Avuy dirém dos motets compendiant lo que sobre la *necessitat de sanar Palma*, exposá el reputat Metje D. Bernat Riera, en la vetlada de dia 25 del mes passat.

Ell comensá ponderant lo mal atesa que está l' Higiene pública dins la nostra capital, y lo fatalíssim repòs y descans en que seguim els qui hey habitám. Aquí, qui més qui manco fuig de fam y de feyna; tots malavetjam ben campar particular é individualment, esperant que les millores de caracte general y públich les mos donin fetes y regalades. Tot lo més que mos imposám es el trabay de criticar lo poch que 's fassi, quant qualcú té s' abnegació (casi bojeria) de pegá qualche premuda a nes capsalet des carro encallat des nostro progrés urbá; axò si no s' hi penjan darrera per empinarlo y aturar son camí. (a)

Descrit, ab s' introducció, lo *quietisme* dels palmessans, indicá la necessitat de desxondir la conciencia dels nostros Administradors per mèdi dels crits de lo que anomenám *opinió pública*, predicant y trabayant sens aturar á fi de que les col·lectivitats los obliguin á cumplir en sos devers.

Comparant, citá ecsemples de grans poblacions extrangeres que estavan en pitjors condicions higièniques de lo que hey está Palma, y, gracies á ses millores saludables han lograt disminuir moltíssim sa mortalitat. Els irrefutables datos estadístichs heu comprovan.

Calculá y valorá la vida dels homos, dels seus jornals perduts durant ses malalties, dels qui los assisteixen, dels modestos honoraris devengats p' els metjes, y el cost de les medicines, resultant cantidades fabuloses, per tots aquests conceptes, materialment perdudes.

S' ocupá especialment en les *febres tifoideas*, que son les produhides, casi sempre, per la falta de netedat dels paratjes pròxims á poblacions, (femers, aygues corrompudes, depòsits de matèries fermentables, clots d'emprivada, etc.) y después per contatje.

Exposá els datos que tenia recullits durant onze anys, des 1884 al 1893, havent resultades, a Palma, 34 defuncions anuals per terme medi, víctimes d'aquesta malaltia: que venen á ser 5'63 per cada deu mil; ó sían 500 malalts, y 12.500 jornals perduts ab més de *cent mil duros* de perjudici.

(a) Aquestes consideracions son nostres; les mos ha sugerides el record de lo succehit dins l' Ajuntament de Palma, cuand después de comensats els plans, basse de son nou aixamplament, per efecte de la malahida política, foren refuats ignominiosament els enginyers D. Eusebi Estada y D. Pere Garau, autors y ecsecutors de la primera part d'aquella empresa. Els plans y projectes estudiats después, per lo que se veu, se torbarán á ser una realitat: y, mentres tant Palma s' aixampla sens ordre, ni plá aprovat, mura des altes, y de cada dia ab manco esperansa de veure establir racional y profitosament son abast d'aygos potables, y s' evacuació de ses inmundes. ¡El funest caciquisme insá ha sacrificat la salut de la nostra població!

Dotant á Palma de bones condicions higièniques, (axò es: conduhint y distribuhint aygos abundants, extreguent ses brutes per complet, aixamplant carrerons á fi de que hey entrás es sol, abolint els botigons homits y mal oretjats, allunyant les fábriques y cèrts magatzems, etc. et-cétera) digué que podrian evitarse 3.000 malalties anuals, conservant unes 300 vides.

De modo y manera que, mirat baix des punt de la riquesa pública, els gastos que se fan en favor de l' higiene, per lo que redituan, son un ver-tader y positiu bon negoci. (b)

Fé mèrit de l' obra del senyor Estada, *La ciu-dad de Palma*, y dels trabays estadístichs del se-nyor Fajarnés.

Altres reflexions afagi, d' indole tècnica totes oportunes, discretes é interessantíssimes: acabant ab l' advertencia de que si les murades de la nos-tra ciutat, no cauen batudes per les manses ones de l' opinió ilustrada, cauran per les tempestuoses del poble. (Com hey caigué sa cortina desde La Dressana al Corté de Cavallaria.) Y va promete dar una segona conferencia, sobre el meteix te-ma, (c) que desitjám sia prestet.

De la claritat y bella forma ab que escriu el senyor Riera, tot hom digué: Beníssim!

B. FERRÀ.

Relliquiari de Mallorca

IV

SANT PROBO

L' Iglesia Catòlica dia 11 d' Octubre venera la memòria d' un Sant Probo que fou martiri-sat á Tarso, durant les persecucions de Diocle-ciá; y d' un altre, dia 11 de Novembre, que ho fou, per Genserico, juntament ab S. Arcadio. També s' en menciona un altre, bisbe y confessor, dia 12 de Janer. No se sab si l' ossamenta que se conserva en l' iglesia de Mancor, á Mallorca, pertenes-qué al un ó al altre dels sants martirisats. Lo cèrt es que fou extreta de les Catacumbes de Roma, prop de la *Via Tiburtina* en el *Campo Verano*. Allá ocupavo una modestíssima sepultura, empareda- da amb una llosa que duya gravat son *nom propi*. Tal volta aquesta *lápida*, ara se troba en lo Musèu Vaticá.

Dia 26 de Janer de l' any 1842, foren tretes aquelles relliquies, ab los requisits indispensables, per ordre del Papa Gregori XVI, y regalades al M. I. Sr. D. Jordi Abri-Dezcallar, Marquès del

(b) ¡Millorar l' Higiene de Palma!.... En la penúltima sessió celebrada per lo seu Ajuntament, se prorogá per mitj any més, el contrate de cobranza d' prbitris sobre *licències per construhir*; ab la tarifa que esigeix: per fer de nou un depòsit de empriuada, en cases confrontants á carrers per hont *non passa alcantarilla*, ó per buydarlo, prop d' allá hont *en passa*: 100, 80, 60 ó 40 possetes, segons classificació. Naturalment qui 'l fa de bell nou procura fer-lo gran y *permeable*, á fi de qae se torbi molts d' anys á umplirsè; y si es brou, transpela y ratja dins pous ó depòsits vehinats de aygo por beure;... y s' infesta de microbis, y en neixen tifoideas;... Per emblanquinar ses fatxades dels edificis de Palma, també s' es mester *solicitud* en paper sellat, y *pago* d' arbitri.

Si axò no es anar á rumbo....
Bò es recordar que, baix de diferents cops de vista, ja l' ban tractat per parts els metjes senyors Munar, Oliver y altres. Noltros y tot, desde l' any 1860, en que mos estrenarem escriguent una *memoria sobre las condiciones higiénicas que debe reunir una poblacion*, (llegida en lo primer Ateneo Balear) fins á la llegida (en el derrer) sobre el *subsuelo de Palma*, y publicada en sa *Revis-ta* l' any 1890, n.º 7 y els articles estampats en *El Heraldo* baix lo titol de *Palma Urbana*; hem tengut la *mania* de trabayar. Però está vist: *Nisi Dominus edificaverit domum frustra laborant qui edificant eam.*

Palmer, cual fill accidentalment se trobava á Roma.

Arribat á Palma de Mallorca dia 21 de Maig de 1846, aquell inestimable tresor el senyor Mar-qués feu construir un hermós sepulcre, á costes y despeses seues, ab una figura de bulto jahient per contenir dita ossamenta; despues de procurar que l' Ordinari (segons les disposicions vigents) la reconesqués, dexantne porció per relliquiaris particulars. També se guardá dins una ampolleta de vidre la mostra de sanch, que devía haverse trobada cuant s' enterrá aquell còs martirisat Tot seguit dita ossamenta fou trasladada al Oratori del prèdi *Massanella*, ahon comensaren á visitar-la devotament els vesins de Mancor y d' altres poblacions.

Dia 17 de maig de 1847, aquella *urna* fou trans-ladada solemnement ab gran assistencia de feèls, y clero, presidint les autoritats civils de Seuva y la familia del dit senyor Marquès, á l' iglesieta de Mancor, dexantles collocades en la capella de Sant Antoni, á la pública veneració.

Anualment, el diumenje *infra octavam Ascen-sionis*, en dita iglesia se celebra festa solemne en honor del martir Sant Probo, cantanhi missa ma-jor *ut in communi unius Martyris, primo loco*, en virtut d' un Breu Apostòlich, expedit dia 6 Maig de 1846, per lo citat Pontífice Gregori XVI, qui, dia 25 del meteix mes y any, n' expedit un altre, concedint indulgència plenaria als feèls que en la diada de dita festividat, ó dins l' octava, practi-quin cèrts actes relligiosos. Per intercessió de dit Sant s' han obtengut gracies maravolloses.

(Aquests datos s' han extret del *Martirologio para las islas Baleares* por D. A. Furió, y de l' *Historia de Mancor*, escrita y publicada per l' erudit MOSSEN BERNADÍ MATEU PVRE.)

NEGRA CLAROR

Tresca qué tresca
mon pobre còr,
per tot sols troba
torment ó plor.

Com papallona
sens aturay,
vola que vola
per dins l' espay.

Per més que troba
volllums de bé,
res assacia
al buyt que té.

Brillants y pèrles
y richs corals,
son fina pluja
dins arenals.

Amichs y festes,
cantars y sons,
son dins abisme
petites fonts.

La fama y gloria
qu' al mon remou,
bambolles d' aygo
dia que plou,

Per ço s' en puja
vers l' ideal,

cansat de veure
tant de fondal.

Segueix la petja
del pensament,
y tampoch troba
saciament.

Si veu espines
de veritat,
may, may alcansa
sa clarodat.

Perquè la ciencia
més resplendent,
es llum dins boyra
que mou el vent.

Cansat de corre
veu á la fi
negrenca tomba
que diu axí:

«¿Perquè t' afanyes
pobre mortal?
Guard lo que cerques
dins mon fondal.»

Mira... ¿t' assustia
tanta foscor?
La negre tomba
dona claror.

MIGUEL GAYÀ BAUZÀ, PVRE.

A LLEÓ XIII

Oh gemech tendre veu del boscatge
catiu mansíssim del Vaticà,
reb per les ones que mou l' oratje
de la meua arpa l' humil cantá.

Figura augusta de dots divinas,
si petit semblas, tos fets son grans:
regeis la Iglesia, lo mon dominas,
la sòrt dels homos tens dins tes mans.

Oh! prest s' acabi ton captiveri
Deu vulga treuret d' esta presó;
axí l' hey pregan, dins lo desveri
del mon, qui t' aiman, ¡sublim Lleó!

P. A. MAGRANÉ.

SETMANA FRITA Y AB ESCABETXO

¿Aquí qué pas:a?

Sa primevera es s' estació del any que tot ho despèrt; durant el seu curt *impèri* moren ses *fo jures* y revihuen ses *actividats*: sa *sanch torera* se *derrama* dins els *re'ondels*, ses grans ideás d' erigí monuments y estatues bullan dins el *pis de d' alt de tot* dels iniciadors del *renovat* pensament; els doblés peresosos se remouen com ses beyes dins una cayera, un poch abans de sorti s' axám, y cadascú en *fa ses cues* que li pertoca, segons ses naturals ó *connatura'isades* aficions: a mida que ls feèls (que poren y volen) *fan rumbo* cap á Roma, á besá 'ls pèus al *Veyel* presoné del Quirino. Rey dels catòlichs de tot l' Orbe, despullat del seu *poder temporal*, y reduhit á viure com á de almoyna dins *ca-seua*, y de captiri dels seus súbdits qui, ab *assò* de recorcar-se del Papa, no solen fer massa llarch; altres los gastan en *porros fuyes*, á l' *alle y baixa* dels valors nominals de la *Bolsa* dels grans embuys. en vicis y corrupció, en *polibuda* política, en fer *regionalisme sui gñeris*, en... *truchs y baldufes*...

Tot renaix: ses *crissalides* se trasforman en *papayones*, ses *larvas* en *mosquerdam*; ses granotes recobren sa veu, es dragons cercau s' ombra; es gorrions traginan busques; ses inquietes oronelles pegan *cup-floos* per l' espay; ses ratapinyades, fent es padassòt, cassan els moscartes, de vesprada; els cans, *canes*, cussóns y quissóns de Palma van més devertits, sentse amos y duenyos del carrers y plasses; en fin: els estudiants ¡y *pásmense l'ds!!* que tant malament contestan als grans y caríssims *infóls* que contenen les *primeres materias* de una assignatura que tant y tant redecara costa als *paganos* pares, ara los ha entrat sa febre de sa *Primavera*, y espolsan es forros dels llibres y fan es *lo inct* aprenquent, á lo lloro, els quatre preliminar y una vintena de lliçons, *al azar*, per allò de contestá, á la *risca la pisca*, á s' examen oficial d' aquella *a-signatura* que ha de fer munt á n' es batxillé, el cual obtengut, *faculta*, valdement s' alumno no sapia tros d' escriure *¿ni una carta d' amòres??* per essé un *hue'quista* de Universitat, ahont, á forsa de sòrt, li donarán, un dia, un títol *facu'tatiu* que 'l *facultará legalment* per *esquebetxá enfermos*, *reventá plets* y ompli la *Misericordia* y es *Cementèris* de gent. ¡Pobre Espanya .. que espenyada estás! Y els *parets* d' aqueixa juventut que s' en munta cap al progrés (á lo cranch) també se desteixina y du malaveig... y s' entera de com están de doblés fets els fills de son còr dels quals, en tot l' any, no s' han empatxat si *feyan novillos* en lloch d' aná á classe, y si en es temple de sa ciencia hey passavan el *rato* com n' hi emprèn als catòlichs de pa 'n fonteta que per un *vat aquí* ó quant més per aprende la fresca ó la calenta, segons s' estació, van á missa, ab so ventre reblit y ets uys plens de son. Perque ¡naturalment! axò de cuidar-se els *pares mascles* dels estudis, educació (y sobre tot de sa relligiosa) dels seus fills... *fa retógrado y oscurantista*: *a s' pertany a ses mares*. Y aquestes y aquells *se están fets* un *bassilicos* si sa *cucurbitascea* dona son fruit, ó sia una *carabassa* proporcional al cultiu de tot un curs. Llavors hi ha que senti aquelles llengos: «es mestre en té sa cupa» «es tribunal ha fet un' *injustici*».

¡Pobres mestres! Si s' alumno *tréu* sobressaliente, tota sa gloria y es mérit es de s' atlot; si treu suspenso tota sa cupa la té es mestre. ¿Ahont está sa llògica?

¿La llògica...? fa molts d' anys que *locá el còrn*. He dit.

TOMAS D'ETS AMBUYS.

CREPELLS Y DOLCETES

Nova associació.—El Gremi de Mestres picapedrers de Palma, unit amb els senyors Arquitectos, Enginyers y Mestres d' Obres, trata de constituhir un caudal de reserva per indemnizacions als operaris constructors que desgraciadament sufrescan soscaires durant les hores y actes en que trabayan en sos oficis de picapedrers, fusters, ferrers, etc.

Aquesta nova associació, vendrá á ser un vertader *patronat* que, no sols caydará de que els edificis se construescan amb los menors perills possibles, sinó que provehirá á remediar les tristes consecucencies que solen pesar sobre les families de les victimas del trabay material.

Axí, si s' organisa legalment y sots l' advocació del *cuatre Sants Coronats*, cuals imatges presideixen (com de temps enrera) la sala de dit Gremi, els obrers tendrán indubitable prova dels bons sentiments que abrigan en vers d' ells els Mestres picapedrers y els Directors de ses obres. D' esperar es que, ab son comportament, dits operaris, se mostrarán satisfets y agrahits.

Blanco y Negro.—Es una revista *ilustrada* que moltes families catòliques, per darse tò, pagan y reben, tenguent los seus números entre els albums y *centros* de taula redona, en salas d' espera ó de visites.

Els fotogravats y cromos artístichs que abundan, entre els escrits de dita revista, solen ser el motiu de sostenir sa suscripció, quant no heu sien els versos y articletxos, (no gaire catòlichs) que s' hi publican.

Desiara, ses *estampes* y ses contarelles son *verdoses* y mal intencionades; tant que qualcuna podria anar mesclada amb les pornografies y brutors literaries de *La Sacta*, *Vida Galante*, *Barcelona Cómica*, *El Iris* etc., etc. que, (á ciencia y paciència de's qui tenen obligació d' impedirho) están exposades dins els mostradors de certes llibrerias, de Palma, y se venen á crits sobre els *andens* de s' estació del Ferro-carril. (¡Moltes vegades ho hem denunciat!)

Y noltros preguntám á les aludides families *catòliques*: Si vos agraden ses estampes modernistes y *polides*; si voleu ilustrar cristianament y de veres als vostros fiys y fiyes; si voleu cumplir lo manat y recomenat p' el Sant Pare y per tots els Bisbes, axò es; retirar la vostra protecció de la mala premsa, y dispensarla á la bona; ¿perquè no dexau els *Blancos*, *Negros* y *Virats*, y preniu la *Revista* setmanal, de *Religió*, *Art y Literatura*, titulada:

El Orbe Catòlico? que dú fotogravats, y cromos inmillorables, variats y d' actualitat, y noticies, y poesies, y articles de plomes de cap d' ala, ab censura eglesiástica? ¡Tot per 15 pessetes cad' any!

Si en veritat sou catòlichs práctichs baratau amb *El Orbe Catòlico* y guanyareu per tots conceptes.

Bona tornada.—Tengué la *Peregrinació mallorquina*, divenres passat. A pregs de son Director, el Papa, quant li da audiència, benehi á Mallorca. ¡Benehit sia Ell, y Deu lo guardi de sos inimigs!

Rebut y agrahit

Revi falla poesia original de J. M. Folch.

La Ibèria prospecto de la Sociedad Mútua de seguros contra accidentes personales del trabajo.—Domiciliada en Barcelona.

Invitación para asistir á la distribución de premios entre los alumnos de las Escuelas nocturnas de San José. (Se celebrá, lluidament, diumenje passat.)

Idem per assistir á la bendició del nou retaule é imatges del Oratori en el puig de Sta. Magdalena d'Inca, que l'escultará demá el Sr. Bisbe.

Mallorca Dominical

Hay ejemplares del Tomo 1.º que comprende cien números, con láminas, á 7'50 pesetas.

Imprenta de José Mir.—1900